

Podsumowanie wyników pomiaru jakości kształcenia na Wydziale Nauk Społecznych i rekomendowane zmiany

W roku akademickiego 2009/2010 przeprowadzono pomiar jakości kształcenia na Wydziale Nauk Społecznych. Pomiar w wypadku niektórych kryteriów (np. zestawienia średnich ocen w poszczególnych latach) nie dotyczył studiów II stopnia, które zostały uruchomione zostały w roku akademickim 2010/2011 a także studiów III stopnia, które na Wydziale Nauk Społecznych prowadzone są w ramach Wydziałowego Studium Doktoranckiego, a nie na poszczególnych kierunkach studiów.

Pomiar obejmował programy studiów, sylabusy poszczególnych przedmiotów oraz organizację procesu kształcenia i informację na jego temat (a więc także dostępność informacji dla studentów), metody pracy, sposoby oceniania, sposoby przyznawania punktów ECTS, a także warunki techniczne pracy dydaktycznej. Pomiar przeprowadzono w odniesieniu do dokumentów i informacji dostępnych w sekretariatach Instytutów, w Dziekanacie Wydziału Nauk Społecznych, na stronach internetowych Instytutów i Wydziału oraz w USOS-ie.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż w arkusz pomiaru jakości kształcenia, przygotowany do przeprowadzenia diagnozy umożliwiał ocenę programów studiów oraz sylabusów z punktu widzenia zdefiniowanych efektów kształcenia (a więc w zgodzie z Europejskimi i Krajowymi Ramami Kwalifikacji), mimo, iż oceniane za jego pomocą dokumenty sporządzane były jeszcze bez uwzględnienia języka i szczegółowych wymagań Krajowych Ram Kwalifikacji.

Celem pomiaru stało się w tym wypadku określenie, na ile obowiązujące dokumenty (programy studiów ze sformułowaną sylwetką absolwenta oraz sylabusy) zawierają informacje na temat określonych efektów kształcenia uzyskiwanych przez studentów, niezależnie od tego czy w dokumentach tych stosowana była nomenklatura i podział kompetencji przewidziany KRK (na wiedzę, umiejętności i inne kompetencje).

Przy takim zastrzeżeniu w efekcie przeprowadzonego pomiaru stwierdzono, że zarówno program studiów, jak i analizowane sylabusy zawierają opisy efektów kształcenia we wszystkich trzech kategoriach (wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) oraz odzwierciedlają różnicę w poziomach studiów. Na poszczególnych kierunkach studiów

opracowane są także procedury ewaluacyjne dotyczące poszczególnych zajęć, metody zajęć są zróżnicowane i w zdecydowanej większości wypadków trafnie dobrane do proponowanych treści kształcenia, system przyznawania punktów ECTS uwzględnia miejsce poszczególnych przedmiotów w programie studiów, wprowadzane są także formy b-learningu oraz proponowane formy udziału studentów w badaniach naukowych.

W ramach ogólnych wniosków z pomiaru można zatem stwierdzić, że opracowanie programu studiów i planowanie procesu dydaktycznego już w zgodzie z wymogami Krajowych Ram Kwalifikacji nie powinno przysporzyć poważniejszych trudności. Aby proces ten przebiegł poprawnie, rekomenduje się jednak wprowadzenie zmian w kilku obszarach:

1. Przeformułowanie programów studiów z uwzględnieniem wymogów Krajowych Ram Kwalifikacji.
2. Wprowadzenie ujednoczonego wzoru sylabusu zajęć dydaktycznych, uwzględniającego wymogi Krajowych Ram Kwalifikacji z odniesieniami do efektów kształcenia, zdefiniowanych dla kierunku studiów.
3. Zwiększenie dostępności sylabusów poszczególnych zajęć dla studentów.
4. Uwzględnienie w programie studiów form uznawania kwalifikacji uzyskanych w pozaformalnym systemie kształcenia.
5. Uwzględnienie ankiet na temat rzeczywistego nakładu pracy, przeprowadzanych wśród studentów w procesie przyznawania punktów ECTS poszczególnym przedmiotom.
6. Zwiększenie mobilności studentów (poprzez większą promocję programów wymiany międzyuczelnianej, takich jak np.: MOST) oraz zwiększenie liczby studentów przybywających na studia do Instytutu Filozofii, Kulturoznawstwa, Psychologii i Socjologii z innych ośrodków akademickich.
7. Poszerzenie możliwości uczestnictwa studentów w zajęciach prowadzonych w języku angielskim.

Wszystkie rekomendowane zmiany wynikają z obowiązku wdrożenia Krajowych Ram Kwalifikacji.